

[Gert Petersen]

han er da kendt som et ærligt menneske, der gerne ville stå ved sit ord. Jeg husker, hvordan han ikke én, men mange gange har lovet, at arbejdsløsheden ville blive enten afskaffet eller i hvert fald kraftigt reduceret; det er ikke sket. Jeg husker, hvordan han i 1976 – og andre socialdemokratiske ordførere sagde det også – gav udtryk for, at indkomspolitikken skulle omfatte alle indkomstarter, også kapitalgevinsterne; det er ikke sket. Vi fik indkomspolitik i 1977-79, og der blev ikke rørt ved kapitalgevinsterne og, som det også tydeligt er fremgået af den socialdemokratiske ordførers tale her i dag, heller ikke ved kapitalmarkedet som sådant. Det blev igen almindelige lønmodtagere, der måtte bære byrden.

Det blev også sagt, at indkomspolitikken ville skabe de nødvendige forudsætninger for en væsentlig nedsættelse af renten; det er heller ikke sket. Renteudgifterne er fortsat en langt alvorligere belastning for industriens eksportmuligheder, end lønudgifterne nogen sinde har været.

Nå ja, så har statsministeren også svoret på, at han aldrig ville regere med skiftende flertal, og han har irettesat sine egne, hvis de antydede, at man også kunne bruge de flertalsmuligheder, der findes til venstre i salen. Her har han så først måttet opleve, at en serie attentater på regeringen kun kunne afværges sammen med flertallet til venstre – det er såmænd det, der har holdt regeringen i live – og på det sidste oven i købet, at regeringen kun kunne få sine midlertidige skatte- og boliglove igennem, hvis den gik sammen med partierne til venstre i salen.

På alle disse og adskilligt flere områder har statsministeren altså ikke kunnet stå ved sit ord. Af den grund skal jeg ikke udøse vredens skål over hans hoved – det kunne jeg jo heller ikke, når han ikke er til stede – men jeg er sikker på, at han også selv er ked af det. Derfor synes jeg, man bør give ham og regeringen et godt råd: næste gang I lover noget, byg så løfterne på et andet fundament end det, der støbes af de herrer Poul Schlüter, Christophersen, Erhard Jakobsen og Jens Møller! Så kunne det være, I blev i stand til at indfri de løfter, I giver.

I ville også slippe for andre skuffelser end den ikke at kunne stå ved sit ord. Hvad har regeringen fået ud af sin utrolige imødekomenhed over for en række borgerlige parti-

er? Hvordan har de belønnet regeringen for dens uafledelige forsikringer om, at man kun kan forestille sig at regere sammen med disse partier? De har sluttet sig sammen i en VCQM-blok, som godt nok er uenig med sig selv om mangt og meget, men dog enig om at være et alternativ, i det øjeblik socialdemokratiet begynder at føre socialdemokratisk kongrespolitik, som hr. Erhard Jakobsen sagde, og hvormed han formodentlig mener: i det øjeblik socialdemokratiet prøver at føre en politik, som svarer til socialdemokratiets principper.

Det er helt klart, at blokken er enig om endnu en ting, nemlig at sige nej til alt, hvad der blot smager af en lidt mere retfærdig social byrdefordeling. Det er kommet til udtryk i blokkens ultimative afvisning af regeringens skatte- og boligplaner. Alligevel kvitterer statsministeren med at love disse partier, at bolig- og skattepolitikken nok skal blive forhandlet særskilt med dem.

Også socialistisk folkeparti havde kritiske bemærkninger til en række punkter i regeringens skatte- og boligoplæg, men da skatteministeren efter debatten for nylig gjorde op, at der kunne spores et flertal for i hvert fald fire af hovedprincipperne i den foreslåede skattereform, var det åbenbart, at han kun kunne komme til dette matematiske resultat ved at tælle venstrefløjspartierne med og holde de vigtigste af blokpartierne til højre udenfor.

Den samme fordomsfrie regnemetode anvender man åbenbart også i fagbevægelsen, hvis leder har givet udtryk for, at en socialt orienteret skatte- og boligreform nu må gennemføres af det flertal, der kan findes, eventuelt det samme flertal, som gennemførte de kortsigtede skatte- og boliglove.

Disse udtalelser er vistnok faldet statsministeren for brystet. Han har ladet forstå, at han kun kender to alternativer: enten gennemføres der en skatte- og boligreform sammen med VCQ og RV, eller også må der udskrives folketingsvalg. Jeg ville have respekt for en sådan udtalelse, hvis den betød, at man så at sige satte disse genstridige partier pistolen for brystet og sagde: nu skal det være! Men den skal sammenholdes med en anden udtalelse: at nu havde regeringen fremlagt sine planer og så kendte folk dem, men den endelige udformning måtte afhænge af, hvad man kunne enes om med et flertal hen